

Man vs. Machine

Publicerad: 28 februari 2017

Författare: Michael Jestin

Det var inget snack om vilket lag som var bäst under söndagens match mellan Lindesberg och Engelholm. Det var inte hemmalaget. I en match som denna så blir det tydligt hur beroende ett volleybollslag är av sin passare. Ijeoma Moronu kunde inte mäta sig med sig Engelholms Fanny Andersson.

Efter matchen kunde man läsa om hur ingenting stämde för Bergslaget. Man gjorde många misstag, spelet var generellt dåligt och Engelholm hade ett mycket bättre försvarsspel, hette det. Efter matchen ska tränare Teemu Sarna ha sagt " Vi spelade som skit idag [...] Det är okej att förlora, men inte att göra det utan att kämpa". Ser man till första set så fanns det en kämpaglöd i Linde. Man går ut starkt och med vilja men tyvärr dör den av succesivt ju längre in i matchen man kommer.

Som anfallare är det svårt att hålla elden brinnandes när anfall efter anfall blir feltajmat då passen är helt inkonsekventa. Jag diskuterade i en tidigare krönika hur ett problem för Linde Volley är Ijeoma Moronus bollkänsla och i söndags blottade sig såret. Det handlar inte om att Ijeoma inte håller måttet som volleybollspelare, hon brister i själva passmomentet. Medier skrev efter matchen mot att Lindes försvarsspel inte kunde mätas med Engelholms men det är inte försvaret det är fel på det är omställningen från försvar till anfall som inte stämmer. När allt sker enligt läroboken så är Linde ett riktigt stark lag men problemen uppstår när något oväntat händer. Om inte Lindes försvar kan

spela helt enligt gameplan så blir det tufft för Ijeoma och hon är tyvärr inte rätt person för att i svåra lägen kunna leverera dom där snabba och exakta passen som krävs mot ett lag som Engelholm. Tempot blir för långsamt för att uppehålla precisionen.

Å andra sidan så är Engelholm ett typexempel på ett lag som trivs i oväntade situationer, för det verkar inte finnas några. Man brukar prata om den tyska maskinen. Det kan vara i idrottssammanhang, som när tyska fotbollslandslaget körde över Brasilien med 7-1 i VM, eller industrin, med Volkswagen, Lufthansa, Siemens eller EON för att bara nämna några. Det är en maskin som arbetar på oavsett vad man ställer i dess väg. Engelholm har blivit Sveriges volleybollmaskin. Dom har inga som helst problem med oväntade situationer, för dessa uppstår inte. När man ser Engelholm spela så är det som om det finns en lösning för allt. Det är ett lag med ytterst få svagheter och där alla spelare verkar ha verktyg för att konstant prestera sitt yttersta. Stoppar man en utväg så hittar dom en ny. Det blir ett enormt svårt lag att slå. Dom har inga svagheter som kan utnyttjas utan man måste matcha dom i lägsta nivå.

Hur Engelholm kan vara så konsekventa i sitt spel år efter år kan jag bara spekulera kring men jag skulle gissa på att det börjar med mängd aktiv träning. 10 000 timmars regeln gör det igen. Under söndagens match var det ett mänskligt Lindesberg mot maskinen Engelholm. Alla andra elitserielag spelar volleyboll, Engelholm exekverar.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/man-vs-machine/>